

DE OVERHEID

Verbetering wettelijke bescherming

In Nederland heeft staatssecretaris J.D. Gabor (natuurbehoud) een verbetering van de wettelijke bescherming van enkele soorten zoogdieren aangekondigd. Zijn voornemens zijn opgenomen in de nota 'Jacht en Wildbeheer' die momenteel in behandeling is. Voorgesteld wordt om das, otter, eekhoorn, grijze zeehond en gewone zeehond van de jachtwet naar de natuurbeschermingswet over te hevelen. De jacht op deze soorten was weliswaar reeds decennia gesloten, maar de natuurbeschermingswet biedt een verdergaande be-

De bunzing zal in Nederland binnenkort volledig worden beschermd. Foto Dick Klees

scherming. Tevens kondigde de bewindsman aan, dat de jacht op bunzing en hermelijn definitief zal worden gesloten. Van de inheemse roof-

zoogdieren krijgt alleen de vos geen beschermde status.

In deze nota wordt ook voorgesteld om de moeflon en het damhert uit de jachtwet te schrappen. Dit omdat het geen inheemse soorten maar exoten zouden zijn. Moeflons komen uitsluitend binnen enkele rasters voor (gesloten wilddbaan) en vallen daardoor niet onder het begrip wild in de zin van de jachtwet. Het schrappen van deze soort uit de jachtwet heeft daarom niet zoveel consequenties. Daarentegen komen damherten zowel binnen als buiten gesloten wildbanen voor. Het schrappen van de soort uit de jachtwet zal daarom betekenen dat deze dieren vogelvrij worden. Ze krijgen daardoor dezelfde wettelijke status als huismuis of muskusrat: volledig onbeschermd. Dat wil zeggen dat iedereen ze mag vangen of doden. Dit laatste wil Gabor niet en hij heeft aangekondigd dat het damhert zijn plaats in de jachtwet hoogstwaarschijnlijk zal behouden.

Reinier Akkermans

Richtlijn EG-Habitat

Zal het aanzien van de Europese natuur de komende jaren drastisch veranderen? Natuur- en milieuorganisaties hebben de Nederlandse regering met nadruk gevraagd om zich tijdens haar EG-voorzitterschap in te zetten voor de definitieve bekrachtiging van de EG-Habitat Richtlijn. Ook de regering zelf heeft de Richtlijn steeds als prioriteit beschouwd. Tijdens de EG-Milieuraad in december 1991 was het zover. Na ettelijke jaren voorbereiding bereikten de 12 lidstaten een akkoord over de "Richtlijn inzake de bescherming van natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en wilde flora en fauna".

Van de EG-lidstaten wordt nu verwacht dat zij de Habitat Richtlijn in de nationale wetgeving opnemen. De zuidelijke landen zullen de meeste actie moeten ondernemen. Niet alleen liggen daar belangrijke natuurgebieden qua grootte en soortenrijkheid, maar in de zuidelijke lidstaten kent men op het uitvoerende niveau vaak nog een prille vorm van natuurbescherming. Ter compensatie van die vereiste extra inzet is er een aparte financiële regeling getroffen.

Als de in de Habitat Richtlijn voorgestelde procedure wordt gevolgd, zal uiterlijk binnen negen jaar tot aanwijzing van Speciale Bescher-

mingszones kunnen worden overgegaan. De zes bijlagen van de Richtlijn geven onder meer aan welke de te beschermen natuurlijke habitats zijn en voor welke soorten er een Speciale Beschermingszone moet worden ingesteld. De soortenlijst levert voor Nederland weinig verrassingen op. Speciale aandacht moet gegeven worden aan de bescherming van onder andere mopsvleermuis, ingekorven vleermuis, vale vleermuis, noordse woelmuis, otter, grijze zeehond, gewone zeehond en de walvisachtigen. Dit zijn soorten die in het Natuurbeleidsplan (1990) ook genoemd worden.

Nicoline Elsink